

Sygn. akt I Ca 223/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Ratkowska (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Twardowska

SO Arkadiusz Kuta

Protokolant: st. sek. sąd. D. G.

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z wniosku W. R. z udziałem T. K. (1), J. L., T. K. (2), M. F., W. G. (1), S. K. (1), S. M., F. K., K. B., K. S., D. D., H. S., R. K., E. F., Z. W., M. D., K. L., A. S. i T. G.

o stwierdzenie nabycia spadku

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 20 stycznia 2015 r. sygn. akt I Ns 745/13

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn.akt I Ca 223/15

UZASADNIENIE

W. R. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po M. G. (1), wskazując, iż spadkodawca pozostawił testament, w którym powołał go do całego spadku.

W trakcie postępowania dokonano wezwania spadkobierców przez ogłoszenie; wezwano do udziału w sprawie dzieci rodzeństwa rodziców spadkodawcy.

Wezwani do udziału w sprawie podważyli testament złożony przez wnioskodawcę kwestionując jego sporządzenie przez spadkodawcę i podnosząc, iż w razie gdyby został on sporządzony przez spadkodawcę może stanowić jedynie zapis.

Sąd Rejonowy w Iławie postanowieniem z dnia 20 stycznia 2015r. stwierdził, że spadek po M. G. (1) s.S. i K. zmarłym dnia 12.10.2013r. w O. gm.Susz i ostatnio zamieszkałym w O. na podstawie ustawy nabyli:

- T. K. (2) s.B. i M. w 16/320 części

- M. F. c.B. i M. w 16/320 części
- W. G. (1) c.B. i M. w 16/320 części
- T. K. (1) c.B. i M. w 16/320 części
- S. K. (1) c.B. i M. w 16/320 części
- S. M. c.W. i Z. w 80/320 części
- F. K. (1) c.S. i S. w 10/320 części
- K. B. c.S. i S. w 10/320 części
- J. L. s. S. i S. w 10/320 części
- K. L. s.T. i T. w 10/320 części
- K. S. c.R. i H. w 20/320 części
- M. D. c.R. i H. w 20/320 części
- D. D. c.H. i G. w 10/320 części
- H. S. c.H. i G. w 10/320 części
- R. K. c.H. i G. w 10/320 części
- E. F. c.H. i G. w 10/320 części
- Z. W. c.W. i J. w 20/320 części
- A. S. c.J. i B. w 10/320 części
- T. G. s.J. i B. w 10/320 części.

Orzeczenie zapadło na podstawie następujących ustaleń, wniosków i przepisów prawa:

Spadkodawca M. G. (1) zmarł 12.10.2013r. w I.; ostatnio zamieszkiwał w O.. W chwili śmierci był bezdzietnym kawalerem. Jego rodzice zmarli przed nim. Spadkodawca nie miał rodzeństwa.

Rodzicami spadkodawcy byli K. G. (1) oraz S. G.. Oboje nie dożyli otwarcia spadku.

K. G. (1) miała 5 rodzeństwa : M. K. ,L. Z. (1) , J. K. , S. K. (2) i W. K..

Wszyscy zmarli przed otwarciem spadku.

M. K. pozostawiła pięcioro dzieci : T. K. (2), M. F. , W. , T. K. (1) i S. K. (1).

L. Z. (2), J. K. i S. K. (2) zmarli bezdzietnie.

W. K. pozostawił jedno dziecko - S. M..

S. G. miał czworo rodzeństwa: S. L., R. G., H. G. i W. G. (2) .

Wszyscy zmarli przed otwarciem spadku.

S. L. pozostawiła czworo dzieci : F. K. (1) , K. B. , J. L. i T. L..

T. L. nie dożył otwarcia spadku – pozostawił jedno dziecko K. L. .

R. G. pozostawił dwoje dzieci : K. S. i M. D..

H. G. pozostawił pięcioro dzieci : K. G. (2) , D. D. , H. S. , R. K. i E. F..

K. G. (2) nie dożył otwarcia spadku - zmarł bezdzietnie.

W. G. (2) pozostawił dwoje dzieci : Z. W. i J. G. .

J. G. nie dożył otwarcia spadku – pozostawił dwoje dzieci: A. S. i T. G..

Spadkodawca pozostawił własnoręczny testament .

Spadkodawca posiadał następujący majątek:

- gospodarstwo rolne położone w O. obejmujące nieruchomości Kw nr (...) o pow.11,2000ha,kw nr (...) o pow.0,3800ha stanowiące wspólnotę siedliskową,

- lokal mieszkalny położony w I. przy ul. (...) /kw nr (...)

- nieruchomość położoną w B. o pow.3,1500ha /kw nr (...)

Prokuratura Rejonowa w Iławie prowadziła postępowanie Ds. (...) w sprawie m.in.o podrobienie dokumentu w postaci zapisu testamentowego, które zostało prawomocnie umorzono z uwagi na to, że czynu nie popełniono. Przeprowadzony w postępowaniu przygotowawczym dowód z opinii biegłego wskazał, iż odręczny zapis został nakreślony przez M. G. (1).

Sąd Rejonowy stwierdził, że dokument złożony do akt sprawy jako testament spadkodawcy nie jest testamentem.

Spadkodawca w zależności od swojej woli może powołać do części lub całości spadku jedną lub kilka osób. Może też nie powołując spadkobiercy ograniczyć się do zapisu.

Zgodnie z art. 961 kc jeżeli spadkodawca przeznaczył oznaczonej osobie w testamencie poszczególne przedmioty majątkowe, które wyczerpują prawie cały spadek, osobę tę poczytuje się w razie wątpliwości nie za zapisobiercę, lecz za spadkobiercę powołanego do całego spadku.

Artykuł 961 k.c. zawiera regułę interpretacyjną mającą na celu usunięcia wątpliwości w sytuacji, gdy spadkodawca wprawdzie rozrządził poszczególnymi rzeczami lub prawami wchodzącymi w skład spadku, ale jednocześnie nie określił jednoznacznie charakteru dokonanych rozrządzeń. Reguła ta opiera się na założeniu, że przeznaczenie określonej osobie przedmiotów majątkowych wyczerpujących prawie cały spadek jest przejawem woli uczynienia tej osoby swoim następcą prawnym pod tytułem ogólnym (spadkobiercą), przy czym reguła ta ma zastosowanie niezależnie od formy testamentu obejmującej dane rozrządzenie. Reguła ta może mieć zastosowanie jedynie w przypadku istnienia wątpliwości, jeżeli bowiem postanowienia testatora nie budzą wątpliwości co do ich charakteru prawnego lub w drodze interpretacji testamentu charakter ten może ustalić, to wykluczone jest stosowanie art. 961 k.c. Nie można też stosować omawianego przepisu, gdy wymienione w testamencie przedmioty majątkowe nie wyczerpują prawie całego spadku, osoby wskazane w testamencie będą wówczas jedynie zapisobiercami, a nie spadkobiercami powołanymi do części spadku (post. SN z dnia 6 kwietnia 1998 r., I CKU 35/98, Lex nr 146224; post. SN z dnia 19 sierpnia 2009 r., III CSK 7/09, Lex nr 533130). Nie jest bowiem możliwy zbieg tytułów powołania do spadku przez przyjęcie do części spadku dziedziczenia ustawowego, a co do przedmiotów wymienionych w testamencie dziedziczenia testamentowego.

Przy ocenie, czy przedmioty majątkowe wyczerpują prawie cały spadek, należy wziąć pod uwagę stosunek wartości przedmiotów wymienionych w testamencie do wartości wszystkich składników (aktywów) spadku; długów spadkowych nie uwzględnia się.

Przedmioty majątkowe pominięte przez spadkodawcę muszą mieć nie tylko wartość niższą niż wartość przedmiotów, które przeznaczono dla określonej osoby, ale wyraźna dysproporcja tych wartości musi być widoczna dla każdego, przy czym wartość przedmiotów pominiętych musi być znikoma. Można powiedzieć, że przedmioty pominięte stanowią swoisty "margines" całego majątku spadkowego (post. SN z dnia 23 lutego 2005 r., III CK 298/04, Lex nr 149589). W zasadzie decyduje zobiektywizowana wartość gospodarcza przedmiotów wymienionych w testamencie (post. SN z dnia 3 listopada 2004 r., III CK 472/03, Lex nr 146714).

W sytuacji gdy ocena dokonana z zastosowaniem reguły interpretacyjnej z art. 961 k.c. doprowadzi do wniosku, że wymienione w testamencie przedmioty nie wyczerpują prawie całego spadku, będzie miało miejsce dziedziczenie ustawowe, a osoba wymieniona w testamencie będzie miała status zapisobiercy zwykłego. Spadkobiercy ustawowi będą więc zobowiązani do wykonania zapisów zwykłych (art. 968 i n. k.c.).

W niniejszej sprawie bez żadnego wątplenia treść dokumentu wskazywanego przez wnioskodawcę jako testament nie dotyczy całego majątku spadkowego. Wyraźnie bowiem w tym dokumencie zaznaczono, iż „...przepisuję całe gosp pan W. R.” – pisownia oryginalna.

Nic nie wskazuje, aby dokument ten dotyczył mieszkania w I. i ponad 3 ha działki w okolicach W.. Nie trzeba nawet w tym zakresie powoływać biegłego skoro za fakt powszechnie znany można przyjąć, iż cena mieszkania i 3 hektarowej działki mają znikomą (prawdopodobnie miało być „znaczna”) wartość.

Sąd oddalił też wniosek o ponowne badanie tego dokumentu pod kątem ustalenia, czy sporządził go spadkodawca, gdyż taki dowód był już przeprowadzony w postępowaniu przygotowawczym, a ponadto ustalenie czy sporządził ten dokument spadkodawca miało by znaczenie gdyby był to testament..

W takiej sytuacji ma miejsce dziedziczenie ustawowe.

Spadkodawca zmarł jako kawaler, bezdzietny, jego rodzice w chwili otwarcia spadku nie żyli, nie miał rodzeństwa.

Zgodnie z art. 934 § 1 i 2 kc w braku zstępnych, małżonka, rodziców, rodzeństwa i zstępnych rodzeństwa spadkodawcy cały spadek przypada dziadkom spadkodawcy; dziedziczą oni w częściach równych.

Jeżeli któreś z dziadków spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadął, przypada jego zstępnym. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału spadku między zstępnych spadkodawcy.

Dziadkowie z linii matki spadkodawcy F. K. (2) i B. K. nie żyją.

Ich zstępni to: matka spadkodawcy K. G. (1), M. K. ,L. Z. (1) ,J. K., S. K. (2), W. K..

Żaden z nich nie dożył otwarcia spadku.

Zatem w ich miejsce wchodzi ich zstępni w sposób wskazany w części uzasadnienia dotyczącej ustalenia stanu faktycznego.

Dziadkowie z linii ojca spadkodawcy A. G. i M. G. (2) nie żyją.

Ich zstępni to S. L. ,R. G. , G., W. G. (2) .

Żaden z nich nie dożył otwarcia spadku.

Zatem w ich miejsce wchodzi ich zstępni w sposób wskazany w części uzasadnienia dotyczącej ustalenia stanu faktycznego.

Każda z linii dziadków dziedziczy połowę spadku, a ta połowa dzielona jest pomiędzy zstępnych dziadków.

Mając powyższe na uwadze stwierdzono prawa do spadku na podstawie ustawy określając udziały poszczególnych spadkodawców ustawowych w całym spadku jak w postanowieniu.

W apelacji od tego postanowienia wnioskodawca domagał się jego zmiany poprzez stwierdzenie, że spadek po M. G. (1) s.S. i K. zmarły dnia 12 października 2013r. na podstawie testamentu nabył wnioskodawca W. R., a nadto wniósł o zasądzenie od uczestników na jego rzecz kosztów postępowania.

Skarżący zarzucił mu naruszenie art.961 kc poprzez niewłaściwe zastosowanie i naruszenie art.948 kc poprzez niezastosowanie.

W uzasadnieniu tych zarzutów skarżący kontestował stanowisko Sądu pierwszej instancji co do tego, iż złożony do akt dokument sporządzony przez spadkodawcę nie jest testamentem, jak również, że nie zawiera on rozporządzenia całym majątkiem spadkodawcy. Podniesiono, że właściwa analiza treści testamentu, w tym w szczególności pojęcia „gosp” powinna prowadzić do odmiennego wniosku. Powołano się na rozumienie pojęcia „gospodarstwo” jako obejmującego całość dobytku, mienia, dorobku, zwłaszcza w kontekście stosunków wiejskich, w jakich żył spadkodawca. Podkreślano, iż zgodnie z art.948 § 1 kc wykładnia testamentu powinna zmierzać do najpełniejszego odzwierciedlenia, a następnie urzeczywistnienia ostatniej woli zmarłego, a jedyną osobą wspomnianą przez M. G. (1) w sporządzonym przed śmiercią dokumencie był W. R..

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja jako nieuzasadniona nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż zaskarżone postanowienie odpowiada prawu.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i wynikający z treści zebranych aktów stanu cywilnego oraz ze złożonych przez uczestników zapewnień spadkowych ustalił krąg spadkobierców ustawowych po W. R.. Stan faktyczny w tym zakresie jest jasny i nie był kontestowany, a stanowił on ostatecznie o sposobie rozstrzygnięcia o ustawowym porządku dziedziczenia zgodnie z obowiązującym prawem. Zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego należało uznać za całkowicie chybione.

Skarżący powołuje się na zawartą w art.948 kc regulację nakazującą takie tłumaczenie testamentu, aby jak najpełniej oddać ostatnią wolę spadkodawcy w zakresie jego rozrządzenia majątkiem. Obowiązek ten w sposób jednoznaczny wynika ze wskazanego przepisu, a nadto konieczność jego dochowania jest podkreślana w doktrynie oraz szeroko rozwijana w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego. Oczywistym zatem pozostaje, iż w wypadku wątpliwości i niejasności rozrządzeń testamentowych konieczna byłaby ich szczegółowa analiza w kierunku wskazanym w art.948 kc. Problem ten w niniejszej sprawie nie wystąpił, ponieważ prawidłowo Sąd pierwszej instancji skonstatował, iż mamy w niej do czynienia - co najwyżej - z zapisem. Od razu też zaznaczyć należy, iż błędnie w tym zakresie wskazano, iż dokument złożony przez wnioskodawcę jako testament nie jest testamentem, lecz zapisem, ponieważ zapis nie może być ustanowiony w drodze innej czynności prawnej niż właśnie w rozrządzeniu testamentowym. Jednocześnie nie ma przeszkód prawnych ku temu, ażeby zapis był jedyną instytucją zastosowaną w testamencie sporządzonym przez testatora; nie jest istotne, czy testament zawiera jeszcze inne rozrządzenia, czy też ogranicza się jedynie do zapisu. Zastrzeżenie, iż mamy do czynienia „co najwyżej” z zapisem związane jest z problemem czy w istocie spadkodawca sporządził ważny testament, o czym będzie jeszcze mowa.

W tym miejscu powtórzyć należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo oparł rozstrzygnięcie na przepisie art.961 kc. Spadkobierca może sformułować swoje rozrządzenia przez wymienienie poszczególnych przedmiotów majątkowych z przeznaczeniem dla konkretnej osoby (osób). Osobę taką traktować należy jako zapisobiercę. Taka też będzie jej sytuacja prawna, gdy z treści testamentu wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że wolą testatora było

ustanowienie zapisu, a nie powołanie do dziedziczenia (vide: orzeczenia Sądu Najwyższego z 16 czerwca 1998r., I CKN 743/97, nie publ. I z 13 października 1995r. II CKN 129/95, nie publ.). W przypadku wątpliwości, czy chodzi o powołanie do spadku, czy o ustanowienie zapisu, ustawa nakazuje traktować osobę wymienioną w testamencie jako spadkobiercę. Reguła ta ma zastosowanie wówczas, gdy przedmioty majątkowe wymienione w testamencie wyczerpują prawie cały spadek. W przypadku, gdy spadkodawca przeznaczy określonej osobie poszczególne przedmioty majątkowe, nie określając jej wyraźnie mianem spadkobiercy konieczne jest ustalenie, czy w skład spadku wchodzi, poza wymienionymi przez spadkodawcę, inne przedmioty majątkowe mające znacznie większą wartość. Nie jest dopuszczalne dziedziczenie pewnych przedmiotów na podstawie testamentu, a innych na podstawie ustawy. Stąd dziedziczenie testamentowe zgodnie z art.961 kc jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy przedmioty przeznaczone dla poszczególnych osób wyczerpują prawie cały lub cały spadek. Jeżeli tak nie jest to do dziedziczenia powołani są spadkobiercy ustawowi, a przeznaczone dla poszczególnych osób przedmioty majątkowe stanowią przedmiot zapisu. Spadkobiercy ustawowi obciążeni są obowiązkiem wykonania zapisów (vide: orzeczenie Sądu Najwyższego z 8 listopada 1975r. III CRN 218/75, OSNCP 1976/9/200 , z 29 listopada 1977r. OSPiKA 1978/9/167 i z 19 sierpnia 2009r. III CSK 7/09 Lex nr 533130).

Dokonane przez Sąd Rejonowy prawidłowe ustalenia faktyczne jasno wskazują na to, iż majątek spadkodawcy obejmował kilka wartościowych składników majątkowych – poza gospodarstwem rolnym położonym jeszcze dwie nieruchomości lokalne: mieszkalny położony w I. przy ul. (...) /Kw nr (...) i nieruchomość położoną w B. o pow.3,150oha / Kw nr (...)/. Na aprobatę zasługiwało stanowisko, iż pierwszy z wymienionych składników nie wyczerpywał prawie całego spadku, co nie wymagało wiadomości specjalnych i jawiło się jako oczywiste. Zaprezentowana w apelacji interpretacja treści dokumentu, w którym zawarto postanowienie : „...przepisuję całe gosp pan W. R.” jest dowolna i wolicjonalna, w sposób nieuprawniony rozszerzająca znaczenie użytego przez spadkodawcę zwrotu. Nie sposób utożsamiać pojęcia „całe gosp” z całością posiadanego przez M. G. (1) majątku i to zarówno z tego powodu, iż nieostrego i niekonkretnego zwrot nie można dookreślać bez możliwości odtworzenia jego rozumienia przez autora, jak i z uwagi właśnie na pozostawanie wnioskodawcy i spadkodawcy w stosunkach sąsiedzkich w warunkach wiejskich, z których mogła wynikać wola W. R. dokonania przysporzenia na rzecz wnioskodawcy, a zarazem intencja i oczekiwanie, iż gospodarstwo to zostanie „w dobrych rękach”. Brak jest natomiast jakichkolwiek faktycznych i racjonalnych przesłanek do stawiania zawartej w apelacji tezy, iż spadkodawcy chodziło o decyzję w odniesieniu do całego posiadanego majątku. Powołując się na nakaz dotyczący tłumaczenia testamentu zgodnie z wolą spadkodawcy wynikający z art. 948 kc apelant przechodzi do porządku nad istotą rozrządzeń na wypadek śmierci. Przypomnieć zatem należy, iż testament należy do czynności prawnych ściśle sformalizowanych , co dotyczy również testamentu własnoręcznego, o którym mowa w art.949§1 kc. Testament taki musi odpowiadać wskazanym tam warunkom formalnym, stanowiącym o jego wadze i solenności i nie może nasuwać wątpliwości co do tego, iż zawiera tak doniosłą prawnie czynność jaką jest rozrządzenie majątkiem na wypadek śmierci. Wyraźnego podkreślenia wymaga, że jeśli ani z treści oświadczenia ani ze sformułowań użytych do wyrażenia woli nie wynika wola testowania, można się odwołać do okoliczności złożenia oświadczenia, jednakże w tym wypadku wola testowania musi wynikać z nich wyraźnie i jednoznacznie, gdyż interpretacja na korzyść testamentu dotyczy wykładni ważnego testamentu, a nie oceny, czy dane oświadczenie woli jest testamentem.

Powracając w tym miejscu do tego wątku, iż przedłożony przez wnioskodawcę miałby stanowić zapis i przypominając, iż zapis może być zawarty jedynie w testamencie (i może stanowić jego jedyną treść), należy w odniesieniu do kwestii ważności testamentu wskazać na przesłanki określone w art.949 §1 kc , do których należy opatrzenie testamentu datą. W zakresie wykładni art.949 §2 kc odwołać się należy do uzasadnienia uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1992r. III CZP 90/92 (OSNC 1993/1-2/4) , gdzie wskazano, iż istnienie możliwości ustalenia w postępowaniu sądowym, za pomocą dostępnych sądowi dowodów, daty sporządzenia testamentu własnoręcznego, nie może być uznane za równoznaczne z możliwością doprowadzenia w ten sposób do uznania za ważny testamentu sporządzonego z naruszeniem ustawowego wymagania zaopatrzenia go w datę. Dla uzasadnienia ważności testamentu własnoręcznego nie zaopatrzonego datą nie można też powoływać się na dążenie do uszanowania woli spadkodawcy. Tłumaczenie testamentów in favorem, przewidziane w art. 948 § 1 kc, odnosi się - jak to wyjaśnia Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 5 czerwca 1992 r. III CZP 41/92 (OSNCP 1992 r. z. 9, poz. 147) - do aktów

ważnych z formalnego punktu widzenia. Odmienny pogląd prowadziłby bowiem do sytuacji, w których ważność uzyskiwałyby pozory testamentu, z naruszeniem przepisów o formie tych czynności, a tym samym do zatarcia różnicy w unormowaniu skutków dokonania czynności prawnej bez zachowania zastrzeżonej formy, określonych w art. 958 kc i art. 73 kc. Treść przepisu §2 art. 949 kc w zestawieniu z jego § 1 oraz z art. 958 kc wskazuje na to, że ważność testamentu własnoręcznego, w którym brak jest daty jego sporządzenia, nie zależy od możliwości ustalenia czy też stwierdzenia brakującej daty, lecz uzależniona jest od innej przesłanki, a mianowicie od tego, czy powyższy brak nie wywołuje wątpliwości co do okoliczności wymienionych w tym przepisie, a więc co do zdolności spadkodawcy do sporządzenia testamentu, co do treści testamentu lub co do wzajemnego stosunku kilku testamentów. W takiej sytuacji przedmiotem wyjaśniania, badania i ustalania powinny być wymienione wyżej okoliczności, nie zaś to, kiedy testament został sporządzony. Oczywiście, potrzeba prowadzenia postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia, czy brak daty "nie wywołuje wątpliwości" - jak stanowi przepis ustawy - wystąpi tylko wówczas, gdy wątpliwości co do którejś z wymienionych okoliczności wyłonią się w toku postępowania o stwierdzenia nabycia spadku. Tego rodzaju wątpliwości ewidentnie w sprawie wystąpiły i to zarówno w odniesieniu do samego sporządzenia dokumentu jak i jego treści. Te rozważania czynione są w zasadzie na marginesie, gdyż dla oddalenia apelacji wystarczające było podzielenie stanowiska Sądu pierwszej instancji w zakresie oparcia orzeczenia o przepis art.961 kc stosowany a contrario oraz art.922§2 kc. Pozostawiając zatem z boku wyraźnie zaznaczającą się kwestię nieważności testamentu M. G. (1), która w sposób ostateczny i wiążący mogłaby zostać przesądzoną w ewentualnym postępowaniu dotyczącym wykonania zapisu przez spadkobierców ustawowych kategorycznie stwierdzić należało, iż przedłożony przez wnioskodawcę dokument nie stanowił testamentu o takiej treści, na jaką wskazuje apelant, czyli wytyczającej zasadę dziedziczenia spadku po M. G. (1).

Z tych wszystkich względów apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art.385 kpc w zw. z art.13§2 kpc.